

דבר ד' ברמה

בס"ד | חג הסוכות תשע"ח | גליון 360

גליון
נוסף
לחג

בינו שנות דור ודור /// הגליון השבועי של **דבר ד'**

המהפכה השקטה

לא מדובר בישוב או שניים, עד עכשיו נבנו על ידי טהרת הבית עשרות מקוואות בכל רחבי ארה"ק / בימים אלו עובדים פועלים בחמשה נקודות יישוב ומקימים עוד חמישה מקוואות / לפני מי אתם מטהרים

צאן קדשים

הוד שיח ודברות קודש מפי כ"ק אדמו"ר מפאריסוב שליט"א זועק מנהמת לבו על שמירת חומות הקדושה / ישיבות ערב "אוהל יהושע אשר" - לעורר בבני הנעורים המתיקות לתורה ומצות ולהאיר אמונת ולאהבת ה' / הושע נא צאן קדשים

דבר ד' ברמה

שמחת התורה

הבעש"ט ותלמידיו הקדושים: להטה אש סביבותיהם כמו חופה / מרגא הגר"א: פניו כלפיד אש בוערת ומספק כף אל כף ומפזז ומכרכר בכל עוז לפני הספר התורה / "כל הזהיר בשמחתה של תורה כהיום הזה, בטוח שלא יפסק תורה מזרעו"

זקן ראשי הישיבות הגאון הגדול רבי אליקים שלינגר שליט"א ראש ישיבת הרמה בלאנדאן בשיחת קודש ל"העדה" / דעת התורה בדרך ההשקפה הטהורה לאור המצב הנורא בו נמצא עולם התורה והישיבות / ערב הילולת מרן רביה"ק מהרי"ץ דושינסקיא זצוק"ל - עדות אישית משלוחו ראש הישיבה שליט"א המגלה ל"העדה" אמיתות העובדות וזכרונות המתפרסמים לראשונה / מבצר התורה והיראה בלונדון הבירה: "הישיבה הרמה"

למען ידעו דורותיכם

הירושלמים הכירו אותו כמנגן ב'שמחת בית השואבה' של פעם, הבני-ברקים מכירים אותו כמחנך אלפי ילדי ישראל / "הדמעות של הרבי זלגו על היארמולקע שלי" / הרה"ח ר' אברהם פישר שליט"א מזקני בני ברק ומישישי הדרה בראיון חג אפוף הוד קדומים ל'דורות' // יריעה נוסטלגית מרתקת

אם אתם רוצים לדעת

מי באמת הקופה המובילה בכיטוחים משלימים? מה ההבדל בין ביטוח משלים לביטוח פרטי? מה עזר לאיציק-מאיר לדור בדירתו בשלווה?
כל התשובות - בעמודים: 29-39
פרויקט החג של כללית מוכן בדיוק עבורכם!

אמיקם

'דבר ד' ברמה

זקן ראשי הישיבות הגאון הגדול רבי אליקים שלזינגר שליט"א ראש ישיבת הרמה בלאנדאן בשיחת קודש ל"העדה" משמיע דעת תורה בדרך ההשקפה הטהורה לאור המצב הנורא בו נמצא עולם התורה והישיבות / לקראת ההילולא קדישא של מרן הגאב"ד הגה"ק מהרי"ץ דושינסקיא זצוק"ל - תלמידו חביבו ראש הישיבה שליט"א מעיד מכלי ראשון ומגלה ל"העדה" עובדות וזכרונות המתפרסמים לראשונה ושופכים אור על יובל ומחצה שנות היהדות החרדית / מבצר התורה והיראה בלונדון הבירה: "הישיבה הרמה"

ד. פאר

בישיבה הרמה

טובי ליברמן

באותן שנים ציר שלוח מהם לפעול בעניינים ציבוריים למען הקמת עולה של תורה ויהדות על תלה.

משמיה קא מטו לן לקראת יום ההילולא בערב סוכות הבעל"ט, לקבל ולשמוע מפי ראש הישיבה שליט"א, ממקור ראשון ובלתי שום אמצעי, מאשר פעל ועשה בהיכלו כבוד אומר כולו בהיכל קדשו של מרן זי"ע בשבתו לכהן פאר בעיר הקודש והמקדש.

כן זכינו לשמוע עדותו האישי על דעתו הגדולה של רבו מרן זי"ע נגד מסלפיה הנלוזים, כמו גם הביע ברמה את דעת התורה הברורה בעניינים הגורליים העומדים על הפרק, יחד עם צרור עובדות אשר בדידה הוה עובדא, עוד ינוב בשיבה דשנים ורעננים עד ביאת יגון במהרה.

היתה זאת לנו שעה של קורת רוח מעין עולם הבא לשאוב כל הון יקר מאוצרו הגדול, אוצר בלום מאין כמוהו של זכרונות עתיקי יומין שנמסרו לנו בבחירות לפרטי פרטים כאילו היום התרחשו.

כאן מקום אתי להודות לידידנו הרה"ח המפו' ר' יצחק מאיר קאפיל שליט"א יו"ר נאמני העדה החרדית בלאנדאן, העומד בכל עוז זה רבות בשנים לימין עדתינו, וכפי שזכה לקירבה גדולה מאת רבותינו זצוק"ל ויבלחט"א, כן זוכה לקירבה מיוחדת אצל ראש הישיבה הרמה שליט"א וכעת קיבל הורמנא דמר להשמיע מדברותינו בשיחת קודש ל"העדה" בטאון העדה החרדית. ברוך ה' חילו ויזכה להמשיך כהנה וכהנה לימין רבותינו ולמען קדשי ישראל בעוז וברמה.

ד. פאר

רוצים לעקור את הכל. שהרי זו כל מטרם מלכתחילה. זה סוף מעשה במחשבה תחילה שלהם."

מרן החזון איש זי"ע אמר שכל מטרם הציונים והקמת המדינה שלהם היתה במטרה "ס'זאל נישט בלייבן קיין ברעקל אידישקייט", ואמר מראש שכך יהיה המהלך שלהם, "זיי וועלן זיך נעמען צו די חדרים און ישיבות". "ייער דור וועט קיינער נישט בלייבן". (לא יישאר מהם פירור של יהדות, הם יתחילו לפגוע בתלמודי התורה והישיבות. מהדור שלהם לא ישאר כלום).

מרן החזון איש זי"ע בעת הקמת המדינה ביטא את גודל הפחד מהתנהלות מייסדיה ומקיימיה, ואמר: "מ'וועט הרגענען אין די גאסן". עוד אמר: "מי יודע אם עוד יוכלו ללכת עם טלית ביד ברחוב". עוד התבטא החזון איש ואמר לי זאת בלשון מעין זה. "יסתכלו מהחלון ויראו שאין כבר מדינה". אבל כל זה תלוי אם וכמה ימחו בהם יראי ה'.

כששאלו את מרן הבריסקער רב זי"ע, מה יקרה עם הציונים בסופו של דבר, הפטיר "זיי וועלן זיך שמד'ן אזוי ווי יעדער משיח שקר!" (הם ישתמדו כמו שהיה אצל כל משיח שקר).

ועל עצם קיום המדינה אמר החזון איש - "נאר וואס, מ'וועט אויפשטיין אינדערפרי אמאל און מ'וועט זעהן די מדינה איז נישט מער דא!" (יקומו יום אחד בבוקר, ויראו שאין יותר מדינה).

פעם - לפני ששים וחמש שנה - שאלנו את מרן הבריסקער רב זי"ע, מה יהיה הסוף?

מרן זי"ע נענה בחרדת קדשו: הסוף יהיה כי "ווער ס'זויל ראטעווען זיינע קינדער, וועט מוזן שטיין מיט א ביקס ביים טיר"... (מי שירצה להציל את ילדיו, יאלץ לעמוד עם רובה בדלת!)

חשבנו שזה רק בדרך גוזמא, שאלנו אולי כוונתו בהפלגה והגזמה, נענה מרן זי"ע והדגיש בפנינו שוב: "נאר מיט א ביקס!" (רק עם רובה!...)

ברטט קודש ורגשי כבוד התורה זוכים אנו לאחוז בשיפולי גלימתו של אחד מגדולי דורינו, זקן ראשי הישיבות, לוחם מלחמות ה' ברמה, הגאון הגדול המפורסם רבי אליקים שלזינגר שליט"א ראש הישיבה הרמה בלאנדאן, אשר זה מעל שנות יובל לאויט"א כבר יצא שמו וטבעו כאחד מגדולי מעתיקי השמועה ומנחילי מורשה וההשקפה הבהירה בדעת תורה הברורה.

משנה זכות נפלה בחלקנו השתא בין כסא לעשור בשליחות של מצוה בעיר הבירה לאנדאן, להתקבל במאור פנים בהיכלו כבוד של ראש הישיבה שליט"א, להסתפח בנחלת ה' ולבקר בהיכל ישיבתו הרמתה.

"לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו", זוהי הרגשת ההוד של כל הנכנס להיכל הישיבה הרמה, לחסות בצלו ולהתחמם לאורו של ראש הישיבה שליט"א, שכן רואים כאן ומרגישים ישיבה רמה מה היא כמו לפני יובלות שנים ללא שינויים וללא תמורות ותהפוכות הזמנים, כאן שומעים את קולה הצלול של השקפת התורה והיראה כמימים ימימה.

הגאון הגדול הישישי ראש הישיבה שליט"א, אשר זה לו מעל יובל ומחצה שנות הרבצת תורה מחד ועמידה על משמר הקודש מאידך, היה מבאי ביתם של מנהיגי הדור הקודם ובראשם מרנן בעל החזון איש וגאב"ד בריסק ועוד זי"ע, גם נמנה על שרידי תלמידיו ומקורביו של כ"ק מרן הגאב"ד הגה"ק מהרי"ץ דושינסקיא זי"ע מרא דארעא קדישא, והנהו מקור ראשון ועד נאמן לרבים מתהלכות קדשו של רבינו הגדול זי"ע, כאשר אף זכה לעשות רצון צדיק ושאר קדושים עמו, בהיותו

כ

ידוע לכל, אנו נמצאים בנקודת זמן קריטית לעולם התורה בא"י עם סכנת גזירת הגיוס והמסתעף המרחפת על דרי ארץ הקודש, כאשר לדאבונו בשנים האחרונות התברר כמה צדקו הדברים ונעשה הדבר הנורא הזה, חללים נופלים מידי יום ביומו ואנה אנו באים, ובפרט בימים אלו עם פסילתו של "החוק המתקן" ע"י הבג"צ הציוני, הרי עומדים אנו שוב בפרשת דרכים והסכנה עצומה, ויש חשש ממשי שתלילה יסכימו המתיימרים לייצג את תלמידי הישיבות להתפשר יותר על גבם בסדרת ה"רע במיעוטו".

אך תהלה לה' לא אלמן ישראל, ועדיין אתנו גדולי וזקני הדור לאויט"א, שרידי הדור הישן אשר משמיה הופקדו שומרים וכמלאכים הניצבים בראש דרך, עומדים בשער לשמור את דרך עץ החיים ולהורות לנו כדת וכיאות להמשיך בדרך רבותינו ללא שום שינוי ח"ו.

בהרגשה זו אנו מטים אזנינו כאפרכסת לשמוע דברי אלקים חיים בקול ה' בכח ובהדר, מפיו של זקן ראשי הישיבות הגאון האדיר רבי אליקים שלזינגר שליט"א ראש ישיבת הרמה, אשר כבר נודע שמו בעולם התורה והישיבות כמי שלצד הרבצת התורה זה שנות יובל, גם עומד על משמר טהרת ההשקפה והמסורה, ומעל שבעים שנות פעלים ציבוריים עומד כמוכיח בשער לעוק ולתריע ללא חת ומורא נגד הדרך המסוכנת בה צועדים ראשי המפלגות ועל הבור שכורים תחת עולם התורה ותוצאותיה מי ישרונו, והדבר תמיד בנפשנו של ראש הישיבה שליט"א.

ועל כן ביקשנו לשמוע מראש הישיבה שליט"א איך עלינו לקדם את פני הרעה בימים טרופים אלו ולהעמיד את דבר ההשקפה על מכונה.

נאר מיט א ביקס

ראש הישיבה שליט"א מדבר בכאב על המצב: "המצב נורא ואיום, הם

השקר והזיופים

ערכנו לאחרונה תחקיר גדול בענין זיוף המכתב בשם מרן הגאב"ד מהרי"ץ דושינסקיא זי"ע, על הסכם גיוס בני הישיבות בשנת תש"ח. ראש הישיבה שליט"א שהסתופף רבות בצלו של מרן זי"ע והיה אז שלוחו הנאמן בעיני ציבור רבים, בוודאי זוכר את כל השתלשלות הדברים באותה תקופה בענין זה? ראש הישיבה שליט"א ניאות לנו ומפרט בפנינו את כל השתלשלות הענינים פרט אחר פרט, ואנו יושבים ומשתוממים מגודל הבהירות הצלולה של כל מהלך הענינים שבעים שנה לאחור, והם מתוארים בפנינו כאילו אך זה עתה קרו המאורעות לפרטיהם ודקדוקיהם:

אכן אספר לכם בדיוק נמרץ על מה שקרה אז סביב גזירת גיוס בנינים ובנות, שעל כך נסוב המכתב המזויף הזה.

היה זה בקיץ תש"ח. מרן מהרי"ץ זי"ע יצא אז מביתו שב"ככר מנדלבוים" ליד שכונת בית ישראל, היות ונפלו אז הפצצות בגבול שליד ביתו. מרן זי"ע התאכסן אז במלון באב"ד ברח' צפניה, הוא כבר היה אז חלש מאד, והוא מחולל מפשעינו כאשר ראו במוחש כיצד לקח ללבו הטהור את המצב הנורא של חורבן אירופה בשואה הנוראה מחד, והצלחת מעשה שטן בהקמת המדינה הציונית מאידך. מרן זי"ע אף לא יכול היה לקבל אנשים מרוב חולשתו, אפילו הדיינים בבית דינו הגדול ד"העדה החרדית" לא רצו להטריחו. היו אז ממש שנים שלשה אנשים שיכלו להכנס לביתו ואני זכיתי להיות ביניהם.

בחדש סיון תש"ח ישבו אז הביד"צ בביתו

של הראב"ד הגאון רבי זעליג ראובן בענגיס, ועמו שלשה הדיינים הגאונים רבי פנחס עפשטיין, רבי דוד יונגרייז ורבי ישראל יצחק רייזמאן ועוד רבנים צדוק"ל.

הביד"צ הוציאו אז את האיסור המפורסם נגד כל התייצבות במפקד העם ולשכות הגיוס, שאף אחד "אל יתייצב ויפקד וירשם לכל דבר גיוס וכדומה, אפי' גם לשעה קלה, וחלילה לפקפק בזה כלל וכלל", בראש הכרוז היה כתוב הנוסח הבא: "פסק דין".

הביד"צ שלחו אותי שאלך אל מורי ורבי מהרי"ץ זי"ע להחתימו על הכרוז. הרבי קרא את כל הנוסח ואח"כ מחק את הכותרת "פסק דין" וכתב "דעת תורה" וחתם.

חזרתי לביתו של הראב"ד הרב בענגיס צדוק"ל שם ישבו הדיינים וחיכו עלי. כשהם ראו שהרבי מחק "פסק דין" וכתב "דעת תורה" התחילה מבוכה. הראב"ד חיך בבת שחוק, אך הגאון רבי פנחס עפשטיין ד"אורייתא קא מרתחא ביה" כתב שוב המילים "פסק דין" בראש הכרוז ואמר לי "גיי נאכאמאל".

חזרתי למעונו של הרבי. זכורני בדיוק שהרבי אמר לי "געב מיר א גמ' בבא בתרא" הוא פתח ועיין שעה ארוכה בסוגיא ד"כרגא", לאחמ"כ סגר הגמ' ואמר לי: "איך ווייס נאר דעת תורה. אויב זיי ווייסן פסק דין זאלן זיי חתמ'ענן".

חזרתי במבוכה והרבנים לא ידעו מה לעשות. בסוף אכן עשו מעין פשרה, והשאירו את הכרוז עם כותרת אחרת לגמרי: "תשובת מרן הגאב"ד ובתי הדין של היהדות החרדית שליט"א לבני התורה הי"ו".

יש עדיין תח"י הטיטות של הכרוזים עם הכותרות שהשתנו כמה פעמים עד לניסוחו הסופי.

ראש הישיבה שליט"א ממשיך לספר מזכרונות הימים ההם ועל ה"דעת תורה" בענין הסדרי הדיחוי של בני הישיבות:

באותה תקופה של טרום הקמת המדינה, ניסו אנשי "ועד הישיבות" להגיע להסכם שיחמוק את הבחורים ואברכים מצרת הגיוס, שכידוע בסופו של דבר ראש הממשלה הראשון ימ"ש אכן נכנע בסוף והסכים להסדר לפטור את בני הישיבות.

למעשה נתייסד אז בנשיאות מרן מהרי"ץ ובית דינו זי"ע הארגון "איחוד הישיבות" שאיחד תחתיו את הישיבות של ציבור העדה החרדית, והיווה גוף מקביל ל"ועד הישיבות" שאיגד רק את הישיבות של יוצאי ליטא. זכורני את הרה"ח רבי יונה צוונבר

היכן הרגשת החרדה!?

ראש הישיבה שליט"א מרום שנותיו לאיט"א אינו מוצא מרגוע לנפשו ומזדעק מעומק לבו: "היכן הרגשה של יהודים חרדים במצב הזה? הרי זה מצב של שמד ממש! איך ניתן להאמין למצב שראשי ישיבות נותנים יד לשלוח בחורים לשמד?! מי יודע מה יהיה עד שנה מהיום.

"בכלל כבר השתנה כל הרוח בדור החדש של הציבור החרדי המפגתי, כל כולם כבר רוצים בקיומה של המדינה הציונית, זוהי תמורה נוראה שרוב הציבור הנהנים מממשלת הזדון ותקציביה התהפכו רעיונית להיות עצם מעצמה ובשר מבשרה. וכבר איבדו בכלל את כל ההרגשים שהיו בנפשם של יהודים חרדים כל הדורות. כבר השרישו בדור העתיד שלהם את רוח ההשתעבדות למזימות רשעי ישראל בצורה נוראה.

"רק אלו המחזיקים עצמם ומתחנכים במוסדות עטה"ק שאינם כפופים לתקציבים ולשלטון הרשע, רק הם המה שארית הפליטה שיכולים עדיין להחזיק בדעת התורה הצרופה מימים ימימה נגד רעיונות הציונות וגרורותיה".

אילו גזרו גזירה על השטריימל...

"היתכן כזאת שכולם שותקים, אילו היו הציונים גוזרים גזירה להוריד שווענצל אחד מהשטריימל, הרי שאז כן היו הרבה חסידים מרעישים עולמות ולוחמים נגדם מלחמת חרמה, וכשמגיע לשריפת נשמות ישראל לא?" אתמהה!

זקני רבי יעקב רוזנהיים זצ"ל מנהיג האגודה בפרנקפורט כתב מכתב, אשר ישנו תח"י - היה זה אחרי חודשיים ששהה באר"י - בו הוא כותב - שהוא חושש שבבוא היום יהיה בלתי אפשרי - "אום מעגליך" - לחנך שם אידישע קינדער תחת חסותם של הציונים. כבר אז כולם ראו זאת, כולם ידעו זאת, בפרט אלו שהכירו מקרוב בהם ובמזימותיהם.

דרך המלחמה

אנו מבקשים לשמוע, מה דרך המלחמה המוטלת עלינו בימינו אנו נגד "גזירת הגיוס"?

ראש ישיבת הרמה שליט"א מתווה בפנינו להמשיך בדרך המלחמה מימים ימימה בלי שינויים, ולהמשיך לצאת לרחובות לזעוק זעקה גדולה ומרה, שיעקו ברחובות "אי שמים" בקולי קולות על המצב הנורא.

במיוחד מזהיר ראש הישיבה שליט"א: אסור להיות לנו שום שייכות אתם, לא להתייצב בלשכות הגיוס לשום דבר. מי שהתייצב אצלם אפי' לפטור, אחרי הכל הוא כבר בידם, הם יכולים לעשות בו מה שירצו. מאידך מי שלא התייצב כלל, הרי אין להם שום כח עליהם!

גם רואים זאת בחוש כיצד אנשי הצבא לא מסתדרים עם אלו שלא מתייצבים כלל, אין להם שום מהלך נגדם.

כל האמת על תעשיית

ראש הישיבה שליט"א בשיחת הקודש

כל רעיון ההסכם מעיקרא, ובכלל לא עלה על הדעת להחתימו לזה, והמכתב היה כבר אז זיוף גמור, מכתב שמעולם לא נחתם וכל פרסומו כאז כן עתה היה בחטא ובזיוף ומרמה.

נגע לנפשו ועומק לבו

כאן ממשיך ראש הישיבה שליט"א לספר לנו על התקופה הסוערת, אחרית ימיו של רבינו הגדול מרן מהרי"ץ ז"ע:

בסוף הקיץ תש"ח נסע הרבי עקב ההפצצות לשהות בעיר תל אביב. באותו איזור לא היו כ"כ אימי המלחמה ולא נפלו שם פגזים ולכן היה זה נחוץ מאד עבורו עקב חולשתו וחליו האחרון אשר ממנה לא קם.

גם אני התגוררתי אז שם, ולאחר ר"ה דשנת תש"ט נולד לי אז בני הרה"ג ר' יצחק שליט"א. הרבי היה אז חלש מאד, והנה לתדהמת כולם הודיע הרבי בין כסא לעשור שהוא חוזר ירושלימה. הרה"ג ר' יחיאל בנדיקט זצ"ל התקשר אלי שאנסה לעשות ככל שביכולתי למנוע מהרבי ולהתחנן לפניו שיחזור בו מכוונתו לנסוע ליוה"כ לירושלים עקב הסכנה, אך הרבי אמר לי בזה הלשון: "מייין טייער קינד, איך קען דיר נישט זאגן דעם טעם, איך מוז זיין די קומענדיגע פאר טעג אין ירושלים..." (בני יקירי, איני יכול לומר לך את טעם הדבר, אך בימים הקרובים אני חייב להיות בירושלים..)

הרבי ברכני אז על ראשי ונפרדתי ממנו בברכת שלום. בערב חג הסוכות ערכתי הברית לבני והחזו"א זי"ע היה אז הסנדק. רק אחרי הברית הגיעה הידיעה המרה שהרבי זי"ע עלה בסערה לישיבה של מעלה ונטמן בירושלים עיה"ק.

ברור היה כשמש אצל כל תלמידיו ומקורביו של הרבי זי"ע שהקמת המדינה היא זו שגרמה שנלקחה עטרת ירושלים מעל ראשה. הרבי היה שבור מזה עד מאד, הוא לא יכול היה לבלוע את המציאות שהמדינה הציונית קמה וגם נהיתה למציאות. זה נגע עד לנפשו ועומק לבו ומציאות זו ירדה לחייו כפשוטו ממש.

אשר פיהם דיבר שוא

מכיון ובעניין הנ"ל רבו נסיונות הזיזים של בבלרים מהאגודה החדשה המנסים לזרוע טישטוש וערפל בדעתו הברורה של רבינו מהרי"ץ זצוק"ל, על כן אנו מביאים כאן שוב את דברים הנכוחים והברורים שאמר רה"י שליט"א למערכת "העדה" כבר לפני כמה שנים (דורות פר' אמור תשע"ב), בהם דחה אחת לאחת את כל בניני השקר המסולפים. היה זה בנוגע למה שפורסם אז כאילו מאיזה פרוטוקול של איזו אסיפה בה דנו כיצד לפעול

ראש הישיבה שליט"א עם בנו הרה"ג ר' ישעי' שליט"א

זצ"ל יו"ר העדה החרדית שניהל את איחוד הישיבות תקופה ארוכה, ובעצם היה "איחוד הישיבות" של ציבור העדה החרדית בהתנגדות כללית נגד הניסיונות של ועד הישיבות להגיע להסכמים עם ראשי הצבא הציוני.

רק פעם היה מעשה, בימים של טרום הקמת המדינה הציונית, כשב"וועד הישיבות" התקיימה אז אסיפת ראשי ישיבות זצ"ל בנוגע למאמצים שהם הפעילו כדי להשיג פטורים לבני הישיבות.

כשבני הכוללים בירושלים שמעו על האסיפה, הם שלחו אז שני אברכים - הייתי אני אחד מהם - למסור לראשי הישיבות ולומר בשם בני הכוללים שאינם רוצים כלל בשום הסכם, לא רוצים פטור ולא כלום, כדי שלא יהיה בזה שום מראית עין כאילו אנו מכירים בהם כלל וכלל.

כשאמרתי את הדברים, אמר לי מזכיר וועד הישיבות הרב טננבוים ז"ל - "אבער אייער רבי האלט אנדערש".

מיד יצאתי ולקחתי משם "טעקסי" לעבר מעונו של הרבי. כולם חיכו שם ונסעתי לשמוע דעת תורתו. ואכן הרבי אמר לי אז כדברים האלה: "הלא הם רוצחים כפשוטו, ואם בחור לא יחזור לביתו, כבר לא נדע האם הם לא הרגוהו נפש כפשוטו!" ולכן סבר אז מרן מהרי"ץ זי"ע שאם הם מסכימים לתת פטורים לבני הישיבות, אין ברירה וחייבים לקחת הפטורים ולו בכדי להינצל מידי הרוצחים המופקרים.

וכאן מחדד ראש הישיבה שליט"א בכדי להסיר לזות שפתים: אבל ברור לכל בר דעת שאין זה דומה לימינו אנו כלל. כי אז בהתחלה היתה זאת התפקדות שכפו תנועות 'ההגנה' בדרכי האנדרלמוסיה שלהם וממילא התנהלו בצורת כנופיית רוצחים, וממילא הסכנה היתה מוחשית. אולם אח"כ השתנו פני הדברים, כאשר הם הפכו לזרוע צבאי של הממשלה שהתייסדה בהכרזת המרידה במלכות שמים, ובפרט שכיום אין מדובר על לתת פטורים לכולם, אלא הכל מותנה בעמידה ביעדים אשר היא גזירת שמד של ממש.

ואכן לאחמ"כ החמיר הדבר ורשעי מייסדי המדינה ביקשו לכפות חובת גיוס על כל לומדי הישיבות, הלכו אז הרצ"פ פראנק ועוד כמה רבנים שרצו להדוף את הלחץ של ראשי הכופרים וחשבו להציע איזה 'הסכם' שלומדי הישיבות שילכו רק באופן חלקי לכמה שעות של אימונים ובזה יפטרו מחובת הגיוס, אבל ברור כשמש שזה היה רק "דמיונות" ועורבא פרח בעלמא ולא יצא לפועל כלל וכלל. [וכיום לדאבונינו חוזרים ונשמעים רעיונות הזויים אלו מפי גורמים מפלגתיים. ד.פ.]

ובמיוחד הדבר ברור כשמש בצהרים שהרבי מהרי"ץ זי"ע מעולם לא הסכים לזה ודעתו היתה נגד

כשתהיה

מדינה, וכי מרן

זי"ע אמר - לפי

טענתם - שאם תקום

מדינה צריך לפעול באופן "מאויבי תחכמי",

וכמו שבמדינות אירופה שלחו צירים לפרלמנט, גם יצטרכו לשלוח נציגים לפרלמנט ולקחת משרות בממשלה. מזה הם רוצים ליצור מצג כזב שמרן זי"ע סבר שיש להשתתף בבחירות ולשלוח צירים לכנסת המינים ח"ו.

הגאון רה"י שליט"א התייחס בחריפות לדברים ואמר בכאב: הם מעיזים לסלף ענין זה ביודעין, כי הם יודעים שהרבי ז"ל נסתלק לפני שעוד היה סיפק בידו להוציא איזו הוראה ברורה בענין זה.

אספר לכם דבר שעדיין חקוק בזיכרוני, בטוחני שניתן לבדוק זאת היום שחור על גבי לבן. באותה תקופה, בשנת תש"ח לפני הקמת המדינה הציונית, הוציאו היראים מהאגודה את העיתון "הקול" שי"ל ע"י הפלג הימני של אגודת ישראל (העורך היה הרה"ח ר' אוריאל צימר ז"ל. רבי משה שיינפלד ע"ה כתב שם). הם הלכו לשאול רבנים מהי דעתם, אם תקום מדינה ח"ו, כיצד יצטרכו להתייחס אליה.

מרן מהרי"ץ זי"ע ענה להם: "עד היום היינו יכולים להיאבק עמהם, אבל עם 'מדינה' אי אפשר להילחם, עם 'משטרה' אי אפשר להילחם. העצה היעוצה היא לעשות הבדלה גמורה, שלא להיות עמהם שום שייכות, בכל מקום שהוא נצטרך להקים קהילות נפרדות ולהקים הכל מחדש, ובלבד שלא להיות בקשר עם הציונים מרע ועד טוב. עלינו לבנות חומה גדולה בינינו לביןם, לבסס לעצמנו קהילות חרדיות נפרדות ועצמאיות בדרך מרן החת"ס ותלמידיו זי"ע, בלי שום שייכות עם הכופרים".

זה היה המהלך של מרן זי"ע: הבדלה גמורה וללא שום הכרה בקיום המדינה. מטוב ועד רע... וביותר, מיד לאחר הסתלקות מרן זי"ע בערב סוכות תש"ט, הוציא הביד"צ איסור נגד הבחירות, כולם היו בזה בדעה אחת ובלי שום ספק שכך היתה גם דעתו של מרן זי"ע, שהם הרי ישבו אתו בכל אותה התקופה ושמעו את השקפתו הברורה מפה קדשו.

יסכר פי דוברי שקר

כידוע זקנו של הגאון ראש ישיבת הרמה שליט"א הוא מנהיג אגודת ישראל העולמית ה"ה הרב יעקב רוזנהיים זצ"ל, ואילו חותנו הוא המנהיג הנערץ והבלתי נשכח של אגודת ישראל הירושלמית, ה"ה הרב משה בלוי זצ"ל.

משכך למשנה תוקף ראינו לשאול את רה"י שליט"א באשר הניסיון החוזר ונשנה של בבלרי עיתון 'המבשר' ודומיהם שמנסים ליצור 'תדמית חדשה' למרן רבינו מהרי"ץ זי"ע ולסלף את שיטתו, והפעם ע"י צייטוט קטעי מכתבים בין הרב משה בלוי להרב יעקב רוזנהיים, כאילו משתמע מתוכם שרבינו מהרי"ץ היה בעד הרעיון של הקמת המדינה עפ"ל. ראש הישיבה שליט"א השיב על תעמולת השקר ונזעק בדבריו נגד הרעיון ההזוי להציג את מרן זי"ע כמי שלא נלחם נגד הקמת המדינה ואף פעל למענה ח"ו, ייסכר פי מסלפים ומזייפים אלה. הגאון שליט"א מפרין בהחלטיות את הנסיונות הנואלים האלה שכל מטרתם לטשטש את הדברים וכוונתן האמתית.

הגאון

שליט"א מקדים

ואומר: לא יתכן

לקחת תכתובת בין חותני

רבי משה בלויא זוקני רבי יעקב רוזנהיים ז"ל, אשר חלקם אף נכתבו בשפת הדייטש - גרמנית, ובאים מוציאים חלקי ציטוטים וחצאי דברים ובונים מהם הררי שקרים וכזבים, הרי לא יתכן כזאת מבלי לבדוק את הדעה האמיתית של בעל המכתב בענין, את הרקע לדברים שנכתבו, ועל מה הן נסובו והרקע הכולל באותה שעה ובאותו מצב בו נכתבו.

ולגופו של ענין, באותה תקופה בשנת תש"ז כאשר נכתב המכתב, כבר לא דיברו כלל על 'חלוקת הארץ', כמו שהיה בוועדת פיל (ועדת פיל שהתקיימה בשנת תרצ"ז היתה הראשונה שהביאה את 'תוכנית החלוקה' לפתרון בעיית הסכסוך, לחלק את ארץ ישראל וריבונותה בין הציונים לבין שאר מוטבי האומות המאוחדות).

השאלה כבר היתה אז שאלה שונה לחלוטין, האם לאחר שהציונים כבר החליטו על הקמת מדינה האם לצאת נגדם בגלוי, דבר שעלול לסכן את חיי החרדים בכל מקומות מושבותיהם, כפי שקרה עם הק' דהאן הי"ד, ובפרט אם לא יצליחו בהקמת המדינה, הרי יקשרו מיד כי התנגדות החרדים היא זאת שהפריעה, והיה ממה לפחד. לכן היו אחרים טוענים מה יצא מזה שידברו בגלוי על דבר שממילא אינו נוגע למעשה, עדיף לשתוק וחסל.

ואז כתב מו"ח לזקיני שהיות ובארה"ב ישנן חילוקי דעות בענין, שזקני ישאל את חברי המועצה"ת באר"י.

וע"ז ענה לו זקיני: קודם כל דע לך שבאר"י אין היום מועצה"ת, ישנם כמה תלמידי חכמים, כמה אדמו"רים, שנוטים יותר לציונות ולמזרחי, וממילא אין טעם לשאול אותם והתשובה שלהם אינה נוגעת לנו.

ולכן הלך לשאול את רבה של ירושלים מו"ר מהרי"ץ צצוק"ל, ונענה שהיות ואין זה נוגע למעשה, כי הרי ממילא לא תקום מדינה - כך היתה תקוותו העזה בישועת ה' לביטול מזימת הקמת המדינה - ממילא אין צורך לדבר על זה לפני הגויים, הן בגלל שהם ממילא לא יבינו מה שאנו אומרים להם, והן בגלל שזה יכעיס את הציונים ויביא לידי סכנה.

ככל הדברים האלו אפשר לראות ברור במכתבים שהם עצמם העתיקו באותו מאמר, רק שבהסברים המגמתיים שלהם ובפרשנות המוטעה של הכותבים המעתיקים לבלרי המבשר, הם מקלקלים ומשבשים את הכל.

ורה"י שליט"א מסכם: כאשר ממשיכים לקרוא ברור את המכתבים של זקני אל חמי ז"ל, ואח"כ מה שעונה חמי אל זקני, רואים ברור מאד מה היו כאן השאלות. רואים שכולם היו מתנגדים נחרצות נגד כל עצם הרעיון של הקמת מדינה, הן מפני שזה כנגד התורה, הן בגלל שהשכנים הערבים אינם מסכימים, וממילא עוברים על השבועה שלא יעלו בחומה ולא יתגרו באומות ח"ו.

ראש הישיבה הוסיף לספר בשיחתנו הנוכחית בענין: הרי גם חותני הרה"ג ר' משה בלויא זצ"ל התבטא כמה פעמים שלא יהיה מסוגל לחיות תחת מדינה ציונית אם היא תקום, הוא הכיר אותם יותר טוב מכולם - "איך וועל אין די מדינה נישט זיין" - היה אומר שוב ושוב, ואכן הלך וקנה אז חלקת

אדמה ב"עבר הירדן" כדי שיוכל לעבור לשם אם תקום המדינה. אלא שלמעשה הוא אכן לא חזה בעיניו ולא היה בארה"ק תחת צל המדינה, לאחר שנלב"ע על אם הדרך בדרכו לשליחות מצוה. בנו של רה"י הגאון ר' ישעי' שלזינגר שליט"א, שנכח בשעה זו בשיחתנו עם ראש הישיבה שליט"א, מוסיף לנו שרבי משה בלויא זצ"ל בעצמו אף כתב ע"ז מאמר ידוע בענין המעבר לעבר הירדן...

בהשכל ובחכמה

עובדא מרתקת נוספת בדרך פעילותו של רבינו המהרי"ץ ז"ע סיפר לנו ראש הישיבה שליט"א: זכורני היטב כאשר הרבי הלך אל ועידת האו"ם, ואבלחט"א זכיתי אני להתלוות אליו לשם. הרבי אמר שם ברור כשמלה ש' היהדות החרדית אינה צריכה שום דבר, רק שיתנו רשות כניסה לאר"י עבור שארית הפליטה" וזכור אני שהם שאלו אותו שם האם הבקשה שלו היא על כל כלל ישראל או רק על יהודים חרדים, ומרן ענה להם "דאס האט נישט צו אייך" - זה לא נוגע אליכם...

מרן נזהר מאד שהגוי ישמע רק מה שמבקשים ממנו לטובת יהודים, ושלא יפול למלכודת שהציבו לו להראות שיש בין יהודים חילוקי דעות קשים, דבר שהיה מפריע למטרה העליונה של הצלת יהודים.

נזכר אני בדבר נוסף - הוסיף לנו רה"י שליט"א - הרבי ז"ע הרי נסע לחוץ לארץ אל הכנסייה הגדולה של האגודה בשנת תרצ"ז - גם מו"ח ז"ל יחד עם הג"ר בן ציון יאדלער ז"ל הגיעו מארץ ישראל - כאשר שמע שהם דנים שם אודות 'החלוקה' הוא עזב את הכנסייה ונסע משם. הוא לא רצה להישאר שם ואמר: "בין כך הם לא יכריעו כמו שנכון להכריע" - זה היה החילוק בין מרן לבין הגאון מנייטרא זצ"ל. הרב מנייטרא ביקש ממרן שיישאר שם כדי למחות ביחד אתו נגד הדיון על 'החלוקה'. אבל הרבי לא רצה להשאר בכלל."

גם הגאון רבי אלחנן וואסערמאן זצ"ל הי"ד היה באותה אסיפה, גם הוא מחה שם כשדיברו בענין הקמת מדינה, אבל לדאבון לב רוב הנוכחים היו ברוח אחרת.

בין הרבנים הנוספים שהתנגדו לכך היה אז הג"ר מרדכי ראטענבערג זצ"ל אב"ד אנטווערפן, וכן האדמו"ר מסאדיגורא-פשעמיל זצ"ל - יש תחת ידי מכתב שהוא כתב אז בחריפות גדולה נגד הקמת המדינה, הראיתי אותו פעם לנכדו האדמו"ר מסאדיגורא זצ"ל - וכמוכן כל רבני הונגריה היו נגד כך בהתנגדות נחרצת, אבל האחרים כן הסכימו. מרן מהרי"ץ ז"ע בעצמו אמר זאת אלי אבלחט"א, שבגלל זה הוא עזב את האסיפה ונסע לו באמצע הכנסייה, וכי הרגיש כי אם יישאר שם ישא באחריות על מה שיחליטו שם, אפילו אם הוא בעצמו התנגד נחרצות לאותה החלטה, ואם אינו נמצא שם כבר אינו נושא באחריות.

בהקשר לזה מציין כי מרן הגרי"ז מבריסק צצוק"ל אמר פעם, כשלא רצה ללכת לאסיפה מסוימת: "יש הלכה של אחרי רבים להטות, זה רק אם אני יושב ביחד עמהם, והיות שאינני רוצה להסכים להחלטת הרוב שלהם, אם אני יושב עמהם איני מחוייב לקבל את הכרעת הרוב."

"וויל איך נישט!"

כעת ממשיך ראש הישיבה שליט"א לספר לנו עובדות מפליאות מימי קדם על דעת רבותינו

נגד קום המדינה על חובת ההתבדלות ועל חומר ההתחברות לרשעים וכל שייכות עמם:

בתקופה שלפני הקמת המדינה, שלח פעם מרן החזו"א ז"ע לקרוא לי, וכך אמר: מסתמא כשהציונים יקימו את מדינתם הם יקבלו עליהם את יסודות ה"חוקה" הקיימת, שהיא עוד חוקת האימפריה העותומאנית-טורקית מאז שלטה בארה"ק. והנה באותה חוקה יש סעיף מפורש הדורש עצמאות מוחלטת ל"דת" ולשומריה, ולפיה אסור לפגוע על שומרי הדת ולכפות עליהם שום דבר הנוגע לדתם.

ובכן שאל נא את חמיך אם הוא יכול לסדר שירשמו שם בחוקה בממשלה המנדטורית שיש דת בשם 'נטורי קרתא', שיש להם מהלך עצמאי של התנגדות עקרונית לכל רעיון של ציונות ולאומיות וכו', ואם הם ייכנסו באופן רשמי תחת החוקה אז יהיה אסור להתערב להם בשום דבר, ואזי - סיים מרן החזו"א ז"ע בהדגשה גדולה - "וועט דאס זיין א מקום פליטה פאר אונז אלעמען!" (תהיה זאת דרך פליטה עבור כולנו).

פניתי מיד עם דברי מרן ז"ע לחותני ז"ל, אם כי זה היה נראה קצת מוזר בעיני כולם. חותני חזר ואמר לי שבדק את הענין ואף כבר התחיל ליצור קשר בנדון ולהתחיל לעסוק בדבר, אבל הענין הוא שאינו יכול לעשות זאת ע"ש 'נטורי קרתא' כי אינו מייצגם הרשמי. הוא יכול זאת רק דרך הייצוג הרשמי שלו בשם 'אגודת ישראל'.

חזרתי אל מרן החזו"א עם הדברים האלה, וכשרק סיימתי את המילים שזה יתאפשר רק בשם 'אגודת ישראל', נענה מרן ז"ע מיד ושאל בצעקה: "וויל איך נישט!"

כך אכן כבר ידע מרן ז"ע וידעו כולם, שא"א לסמוך על אגו"י ושהתחילה שם התדרדרות שכבר לא ניתן לצפות ממנה לכלום.

אם תתחברו עם חוגי המזרחי - אצא נגדכם בחרב ובחנית!

הרי כבר ידוע מה שהיה כשרי"מ לוי ביקש לעשות "חזית דתית" עם חוגי המזרחי, בחיי מרן הגרי"ז מבריסק ז"ע. ואם כי מרן הבריסקער רב לא היה מביע דעתו בפומבי בענין איסור הבחירות, שכידוע היה מגנח עד מאד על המפלגות החרדיות שחולמים 'לתקן מבפנים', אך הסביר שבזה שאינו יוצא נגדם גלויות 'עדיין יש לי השפעה אצלם', אך אז כשרצה לעשות "חזית דתית" קרא לו מרן ז"ע ואמר לו: "אם תתחברו עם חוגי המזרחי - אצא נגדכם בחרב ובחנית!"

שאלנו אז את מרן, מה הנפק"מ הגדולה אם ילכו בחזית אחת עם המזרחי או לא, ענה מרן ז"ע בחדות נוקבת עד עמקי השיתין: "די נפקא מינא איז שמירת המצוות" - הסכם הליכה משותפת עם המזרחי - "איז נאך שמירת המצוות", זה אומר שיגיעו עד לאחר שמירת המצוות!...ואז אכן נסוגו אחור אנשי אגו"י ולא עשו את החזית המאוחדת.

החמצה היסטורית!

ואם כבר דברנו בענין עסקני אגו"י מפולין, הרי לפנינו סיפור נוסף שמספר לנו רה"י שליט"א אשר בדידה הוה עובדא, המלמד על התנהלות הדברים יותר מכל:

היה זה באחד הימים לאחר הכרזת המדינה,

הגרי"ז מבריסק יחד עם מרן ז"ל כינסו אסיפה של גדולי ישראל. האסיפה התקיימה באיזה מלון בסודי סודות, כי רצו לדון שם על כל הענינים של יחס היהדות החרדית אל המדינה.

זכורני שמרן ישב יחד עם הגרי"ז מבריסק, אח"כ הגר"ז בענגיס, אח"כ הרב מפרעשבורג, הרב מטשעבין, בעל הבית ישראל - שעוד לא היה אז האדמו"ר מגור, אבל אביו האמרי אמת כבר היה חלוש מ א ד

והוא ב א במקומו - כמדומני גם הגרא"ז מלצר, ועוד אחד או שנים היו שם.

מרן לא רצה שיהיו עוד נוכחים במקום, כי ידע שאם יבואו מעסקני האגודה כבר לא יוכלו לדון בדברים ברגיעה והם יטו את הדברים כרצונם, אז העמידו את הרה"ג ר' יצחק צבי ברנפלד ז"ל הרב דחוג חתם סופר - שהיה אז דמות של עסקן רבני - שיהיה שומר הפתח מבפנים. ואני אבלחט"א הייתי שומר הפתח מבחוץ, שאף אחד לא יכנס.

באיזה דרך נודע לאחד מראשי האגודה על האסיפה, ורק היה בהתחלת האסיפה והתחילו לדון על המציאות החדשה, הגיע הרב לוין ורצה להכנס. אמרתי לו שהורו לי לא להכניס אף אחד יהיה מי שיהיה. אז הוא אחז בי ופשוט דחף אותי בחזקה... ונכנס פנימה, ואני מיהרתי לבוא אחריו.

ראיתי באותו רגע את מורי ורבי שהבחין בו ומיד קם ויצא לחדר שני. מרן מבריסק לקח את ה'שירעם' ואמר לבנו 'לאמיר גיין, לאמיר גיין', ויצא... וכך התאיידה כל האסיפה כלא היתה.

היתה זו אסיפה היסטורית, מי יודע כמה היו שונים כל פני הדברים בדורנו אילו כן התקיימה אותה אסיפה, אזי הלא היו לנו בוודאי הוראות ברורות מכל גדולי ישראל יחד.

ברור הדבר שאף אחד מכל הרבנים לא היה מתנגד להוראתם הברורה של מרן מהרי"ץ ומרן הגרי"ז, דעת התורה וההחלטה שלהם יחד עם הרבי מגור, הגאון מפרעשבורג, הגאון מטשעבין, רבי איסר זלמן, הכל היה שונה לגמרי היום. אבל מעשה שטן הצליח. לא לחינם ההוא בא להפריע לאסיפה שידע כי מסוכנת היא בשבילו.

כחו של כוס תה...

זכורני - ממשיך רה"י שליט"א - בעת הסערה בענין "ילדי טהרן" שהציונים הובילו את העולים הילדים היתומים לשמך בקיבוצים וכדו', וגם אז היו משתפיי"ם בעלי זקן ופאות שנתנו יד לזה ר"ל.

באותה עת פעל רבות מרן הבריסקער רב, וקרא לקיים עצרת תפילה ואסיפה גדולה בביהמ"ד "זכרון

בהמתנה לרכבת לקבל פני מרן מסאטמאר זי"ע בביקורו בלאנדאן, מימין ראש ישיבת הרמה שליט"א, באמצע כ"ק מרן רבינו הגאב"ד שליט"א

משה". והנה נודע שרב הרצוג הרב הראשי השני גם הוא מתכנן לבוא לעצרת. קרא אז מרן הגרי"ז זי"ע לאסיפת עסקנים לטכס עצה בנידון, היות והלא האשמה היא גם במשתפי הפעולה עם הציונים. הבריסקער רב תבע שמישהו ילך להרצוג ולומר לו

להציל נפש אחת מישראל

ראש הישיבה שליט"א מספר לנו שלפני הימים הנוראים נסע להשתטח על ציון זקינו הגדול איש האלקים פועל ישועות בקרב הארץ הרה"ק ר' יצחק אריה המכונה ר' זעקל לייב זצוק"ל, שנודע בפי כל העולם בשם "הבעל שם ממיכלשטאט" זי"ע. (מאוחר יותר מספרים לנו הצאצאים שרה"י שליט"א שפך שם דמעות כמים בהתחננו להעביר הגזירות האיומות שיש נגד הדת בארה"ק).

בתוך הדברים מגולל לפנינו ראש הישיבה שליט"א סיפור מדהים שקרה אצל הבעל שם ממיכלשטאט זי"ע.

הבעל שם היתה לו ישיבה גדולה בה העמיד עדרים רבים של תלמידים הגונים ובהם גדולי הדור בימיהם. מספרים שהישיבה היתה עוד גדולה יותר מכל העיר, והוא החזיק את הישיבה מהפדיונות שהיו משגרים אליו מתפוצות ישראל לעמן יעיתר עליהם בתפלה כעמוד צלותהון דישראל.

פעם נעלם מהישיבה אחד הבחורים, בחור בעל כשרון שלאחר מכן נודע שנחטף אצל הנוצרים ימ"ש ונפל ברשתם ה'.

הבעל שם זי"ע התכתב עם תלמידו לשעבר במשך שנתיים הלון וחזור כדי למשוך את לבו ולהשיבו לאביו שבשמים, אך ללא הועיל.

ויהי בעיצומו של ליל בדיקת חמץ. הורה לפתע הצדיק למשמשו ואמר: עכשיו נוסעים לעיר הבירה וינה - "מען פארט נאך וויען".

לתמיהת המשמש, אמר הצדיק "עכשיו הגיע רגע האמת, נצא לדרך מיד". היה זה בעיצומו של יום ערב פסח, ובאחת הרחובות בטיבורה של עיר הבירה וינה היה אמור להתקיים מעמד ההכתרה של אותו תלמיד תועה שימנו אותו ל"בישאף".

הגד"ק הבעל שם ממיכלשטאט זי"ע

כשהתקיימה צרמוניה כזאת לא היה איש יהודי מהין לצאת לרחוב מפני הסכנה, וראש הקהל שגר בדיוק ממזל הרחבה והסתגר בבית, נבהל כשהצדיק הגיע אליו כאורח פתאומי, ואם לא די בכך בעת התחלת הצרמוניה, כתב הצדיק פתק ואמר לגבאי "לך ומסור את זה לבישאף החדש".

לא הועילו פחדיו וטעונות סכנת נפשות מול הבטחת הצדיק "תוכל ללכת בשלום ולחזור בשלום".

הגבאי עשה את דרכו בין ההמון שלמרבה הפלא לא נגעו בו לרעה, הוא התקדם והגיע עד לבמה הגדולה, עלה עליה והגיש לבישאף את הפתק, הלה הסתכל בה בבהלה וענה לו: זאג דעם רבין כי עוד שעתיים אהיה אצלו.

כשחזר עם מענה זה, פקד עליו הצדיק: לך שוב ואמור לו: "זאפארט!" - "מיד" עליך לבוא...

הבישאף שמע ופניו חוורו כסיד. הוא אמר לסובביו שאינו מרגיש טוב והולך לנוח, והגיע מיד בהחבא אל רבו, שם הסתגרו יחד שעה ארוכה עד שסידר לו דרך תשובה - שזהו סיפור עם האריכות כשלעצמה.

את הסיפור מסיים ראש הישיבה שליט"א: אז כזו מסירות נפש היתה לצדיקי האמת עבור הצלת בחור אחד! עם כל המופתים והנפלאות, הכל בשביל בחור אחד שהוא עולם מלא?

והיום? לא עושים כלום! לא מדובר בבחור אחד! היום יודעים כבר על למעלה מ-0007 בחורים חרדים שנמצאים כיום הזה בצבא הטמא! ולא עושים כלום! אפילו לא מתעלפים! - זועק ראש הישיבה שליט"א

ציונו של הבע"ש ממיכלשטאט זי"ע

מרן מהרי"ץ דושינסקיא זי"ע

להחזיק בדרך הישנה, שזוהי "דער אלטער

הרב מבקש שלא תבואו לעצרת. "אם הברסקער רב אומר, אני מציינת" ענה. ובכך הסתיים הענין. אולם הלכח הגדול שלמדנו הוא כי "אחרי כוס תה אחד, כבר לא יכולים לעמוד חזק כמו שצריך..."

"דער אלטער ירושלימ'ער דרך"

ב"ה לא אלמן ישראל ועדיין יש השרידים אשר ה' קורא, ובראשם ראשי אלופי ישראל יחד עם הגאון ראש הישיבה שליט"א, המחזקים את הציבור להורות כדת מה לעשות, על כן רצינו לסיים בשמיעת הוראה והדרכה מראש הישיבה שליט"א מה עלינו צריך לעשות בזמן כזה? הדרך היחידה להצלת אידישקייט הוא רק

ש לא יבא. אבל מי ילך? כבר חששתי שיפילו את התפקיד עלי, כי היה לי בעבר איזה קשר עם רב הרצוג? מישוהו שאל אז לפני הגרי"ז, אולי ילך הרב בעצמו? ענה מרן זי"ע: "אני איני יכול ללכת אליו, כי אותי הוא הרי יכניס לבית פנימה ויכבד אותי בכוס תה, ואז כבר לא אוכל להיות תקיף נגדו באופן נחרץ ככל המצטרף!" ואכן שלחו אותי והגעתי ודפקתי בדלת. הרבנית פתחה ואמרה שהרב אינו יכול לגשת הוא באסיפה כעת. אמרתי שאני "שליח של הברסקער רב" ואכן יתיך ומיד הוא יצא אלי, ואז אמרתי את הפסוק:

ואחריתה ישגה מאוד - הדרך אל הישיבה

הישיבה הרמה בלונדון, היא ממלכת של תורה ויראה העומדת בכותל המזרח של דורנו, בשורות הבאות נתחקה בקצרה אחר השתלשלות הדברים, מהשלב בו נזרעו הזרעים וניבטו הפרחים עד שקם והיה לאילן גדול אשר רבים מסתופפים בצילו.

יסודות איתנים

בשנת תש"ט אף הקים הגאון שליט"א בירושלים עיה"ק ישיבה בשם "פני משה" ע"ש חותנו הרב משה בלוי זצ"ל. הישיבה התהדרה בנשיאותו של הגאב"ד הגאון האדיר רבי זעליג ראובן בענגיס זצ"ל, שהיה גם שכן של הישיבה שהשתכנה בבית מדרש הידוע בבתי גייטין ואף רה"י שליט"א זכה אצלו לקירבה מיוחדת. הרבה מזקני ירושלים למדו אז באותה ישיבה, ביניהם רבי משה קרמר שליט"א, רבי משה שיינברגר שליט"א ועוד, אך בהמשך נסגרה הישיבה עקב קשיים תקציביים.

באותן שנים היה הגאון ראש הישיבה שליט"א בבחי' בן בית אצל מרן הברסקער רב זי"ע, ושם למד דרכי קשת וחנית באופן ניהולה של ספינת היהדות הנאמנה במים הרועשים וגועשים להטביעה חלילה.

בישיבה הרמה

פרק חדש החל בשנת תשט"ו כשנסע ראש הישיבה שליט"א לכהן פאר כראש ישיבת "קאפעלן" הנודע כיום כיישיבת "עץ חיים" ווילרייק אשר ליד אנטווערפן. היה זה לאחר שהגאון הישיש הנודע רבי יצחק דוד קאפלמאן זצ"ל אשר כיהן בראשות הישיבה עזב אז את משרתו במקום, בעברו לאחמ"כ לישיבת לוצערן הנודעת.

כבר כמה שנים קודם לכן התחיל לחפש ממלא מקום ובהיותו בא"י נועץ עם מרנן החזו"א והברסקער רב זי"ע אשר שניהם כאחד המליצו לפניו על הגאון רבי אליקים שליט"א כי הוא זה הראוי לכהן במקומו בראשות הישיבה בוילרייק. שם בישיבת קאפעלן היו מתנהלים ויכוחים עם ה"בעלי בתים" שרצו להכניס את לימודי החול, אולם כחומה בצורה נלחמו ראשי הישיבה לדורותיהם נגד זה, ואכן מזימתם לא צלחה. אולם דברים אלו וכיצא בהן ולאחר שגם אי אלו מהנהלת המקום היה לצנינים בעיניהם דברי ההשקפה הצרופה וקנאות לדבר ד' ותורתו שנשא

כעבור שנה עבר ללמוד בישיבת לאמז'א המפורסמת בפתח תקוה כשבאותם ימים זכה להיות יוצא ונכנס הרבה אצל מרן החזו"א זי"ע. כשאח"כ חוזר אל עיה"ק ירושלים בהמשך קנין התורה בהיכל ישיבת "קאמניץ" שם היה מראשוני ובחירי תלמידיה ומייסדיה.

בשנים ההם בארה"ק פעל הרבה למען ביצור החומות, ועל אף היותו צאצא למייסדי "אגודת ישראל המקורית" באירופה, כנכדו של מנהיג האגודה העולמית הרב יעקב רוזנהיים ז"ל וגם נלקח אחר כבוד כחתן לבתו של המנהיג האגודאי הירושלמי הנערץ הרב משה בלוי זצ"ל, עם זאת כאשר החלו סימני נטייה מדרך המסורה, בחר להתקרב אל גדולי וקנאי ירושלים, לפעול יחד למען המשך מסורת הדורות בטהרתה.

באותן שנים היה מראשי העוסקים במערכות ישראל בקרב ציבור קנאי ירושלים, ואף פירסם תמידין כסדרן מאמרי השקפה נוטפות עוז ודבש בגליוני "החומה" תחת השם "בן ישיבה". לדוגמא עד כמה היה רה"י שליט"א מראשי חבר הלוחמים, מסופר כי במנין תפילת "ויחל" שהתקיימה בשנה לאחר קום המדינה, ביום המור והנמהר בביהמ"ד "משכנות הרועים" כהיום, כובד רה"י שליט"א בעליית "שלישי".

שרשיו של ראש הישיבה שליט"א אשר נולד בווינה שבאוסטריה נטועים עלי יסודות איתנים בהיותו נצר לגדולי תורה חסידי אשכנז שנודעו בגדלותם וביראתם, נקרא על שם זקינו הגאון הנודע רבי אליקים געציל שלזינגר זצ"ל (נולד ה'תקע"ג ונלב"ע ה'תר"ס) דומ"ץ המבורג יובל שנים, תלמידי המובהק של רבינו יעקב עטלינגר בעל הערוך לנר זי"ע.

בהגיעו לעול תורה ומצוות נסע רבי אליקים שליט"א ללמוד בישיבת הגאון הנודע רבי שמואל דוד אונגאר מנייטרא זצ"ל וזכה הימנו לקירבה גדולה בימים ההם.

סמוך לפרוץ מלחמת העולם הנוראה בשנת הת"ש בהיותו בחור צעיר, עזב את הגולה ועלה עם אביו וכל משפחתו לארץ הקודש.

בירושלים עיה"ק שם נתאוה למושב לו, הסתופף בצל רבו מרן רביה"ק מהרי"ץ דושינסקיא זי"ע - אשר היה אף ידיד אביו עוד בהיכרותו עם זקינו הרה"ג ר' אליעזר שלזינגר זצ"ל מהמבורג - שם זכה להתעצם במעיינות התורה והחכמה ואף זכה לקירבה יתירה של מרן זי"ע והיה מבאי ביתו הקרובים ואף זכה לשוחח אתו ולפעול בשליחותו בעניני הכלל.

בית היוצר הרמה בלאנדאן

ולהבין שאין לנו שייכות אתם, לא לבקש מהם שום פשרות, לא לעשות עמהם שום שותפות ואפילו לא לבקש מהם בקשות. שום כלום. עץ מכס אל יכנס בי ואי אתן מרתתין.

שנת גאולי באה!

ומסיים ראש הישיבה שליט"א בדברי נחומים וגאולה: מרן החפץ חיים זי"ע אמר בעת התייסדות שלטון הקומוניסטים ימ"ש, כי שלטון המורד במלכות שמים לא יתכן להחזיק מעמד יותר משבעים שנה, ואכן למרבה הפלא כך היה שם, בשנת השבעים הם נפלו ביום אחד! תקוותינו שכם אנו כבר הגענו לשנת השבעים, תהא זאת השנה הזאת - שנת גאולי באה!

ירושלימ'ער דרך". הכל תלוי ב"ירושלימ'ער אידן", שהם לא ישקטו ולא ינוחו, ואז גם כל שארית הפליטה יצעקו עד שתבוא הישועה במהרה. יהודי ירושלים היו תמיד עזים כברזל וכנחושת. הגאון ר' שמואל יוסף ראבינוב זצ"ל מלונדון שהיה פעם מועמד לכהן פאר בירושלים עיה"ק, הגיע אז לירושלים ונשא דרשה במשך שלש שעות במלון הגליל (המקום שהפך אח"כ לביהמ"ד אהל רחל דסאטמאר ברח' יואל). הגאון שנודע כפה מפיך מרגליות אמר שם בדבריו: "ירושלים הרים סביב לה, ומהרריה תחצוב נחושת - אלו הירושלימ'ער אידן שהם כנחושת "זיי יירן זיך נישט גארנישט". זו הדרך מירושלים של פעם, שלא לזיז כמלא נימא אפי' בכל שהוא, "זיך נישט לאזן גארנישט",

ל מ ע ש ה ,
כל המהלך הזה
שקורה בימינו, בדיוק כך
היה גם ברוסיה. גם שם התחילו רק בפגיעה
ע"י החדרת לימודים חיצוניים ודברי ההשכלה וע"י
התנכלות לשיבות. אבל אז השיבו יראי ה' מלחמה
שערה, המון אחב"י ערכו תעניות, שני וחמישי, אבל
מה עושים היום?
עלינו להתחזק בתורה באמת, לא לחפש דרכים
חדשות, לאחוז בדרכי רבותינו בכל הענינים ובכך
נזכה לגמר חתימה טובה ושנת גאולה וישועה
אכ"ר.

ירושלימה וכמו ששגור הביטוי על לשון רבינו שליט"א "איך בין א ארץ ישראל דיגער איד". וכמים הפנים אל פנים, כמו רבים מאנשי ירושלים ונקיי הדעת שבה שמצאו בקירבתו של ראש הישיבה שליט"א את הכתובת לכל דבר סיוע ועזרה, כך גם היווה משען ומשענה בקורות ימי העדה החרדית בירושלים ובימי שמחתה. כך אנו מוצאים את ראש הישיבה שליט"א חותם על כתב ההכרזה לרבנות ירושלים של כ"ק מרן הגאב"ד בעל המנחת יצחק זצוק"ל שעלה מגולת אירופה לכהן פאר במקדש מלך עיר מלוכה, וכהנה עוד רבות כאשר ביתו היווה כתובת מרכזית לכל עניני היהדות הנאמנה, כשראש הישיבה שליט"א אף נוטל חלק מעשי ומפאר כ"נואם הכבוד" בעשרות כינוסים לטובת ה"עדה החרדית" ומפעלותיה. במשך יובל השנים זכינו אף לאין ספור

אכן הגאון רבי אליקים שליט"א נענה לבקשתם, והקים את הישיבה הגדולה אשר מאז היוותה תל תלפיות לכל יושבי המדינה, הלא היא "ישיבה הרמה" - כשמה כן היא, כפי שנהוג היה לבטא בדרך קודם ישיבה גדולה בשם ישיבה הרמה.

עם רבינו הגדול מרן הגאב"ד שליט"א

בימים ההם איותה נפשו לשותף נאמן להרבצת התורה בישיבה, ולחבר נאמן מצא לו את רעו וידידו ה"ה רבינו הגדול כ"ק מרן רבינו הגאב"ד שליט"א אשר היה אז מראשי כולל האברכים המפורסם ב"גייטסהעד" מיסודו של הגרא"א דסלר זצוק"ל. מרן הגאב"ד שליט"א נקרא אחד כבוד ע"י ראש הישיבה שליט"א לשמש כר"מ ולהעמיד תלמידים הגונים בישיבה, ואכן נקשרו יחד בעבותות אהבה וידידות ובמסירות ורוב חכמה ותבונה הפריחו את השיממון והקימו את מגדל האור לתפארה, כשמעל עשר שנים מכהן רבינו הגאב"ד שליט"א בישיבה, ועד היום חקוק בעצמותיהם ובנפשותיהם של תלמידי הישיבה את אשר קנו לקנין עולם אצל רבותיהם בישיבה ה"ה ראש הישיבה שליט"א יחד עם מרן רבינו הגאב"ד שליט"א, שהקימו שם עדרים רבים של תלמידים חשובים אשר ברבות השנים הפכו למרביצי תורה ויראה טהורה לשם ולתפארה.

(בשלב מאוחר יותר כשעבר רבינו הגאב"ד שליט"א לאנטווערפן, נקרא לשמש כר"מ בישיבת ווילרייק וגם הוא עזב את משרתו כשניסו שוב להכניס שם לימודי חול).

עם השנים המשיכו הבחורים בישיבת הרמ"ה לשקוד על תלמודם בישיבה אף לאחר נישואיהם, כך שעם הזמן הפכה הישיבה למעין מרכז רוחני כולל ובית היוצר להווייתן של אברכים הוגי התורה ויושבי אהל ועם השנים משמשת הישיבה כקורת גג וקהילה תורנית למאות אברכים עמלים ויגיעים בתורה ויראה השוהים בצל קורתה.

הכתובת המרכזית לעניני "העדה החרדית"

במהלך שנות היובל האחרון, שימש ראש הישיבה שליט"א כעמוד תווך של העברת המסורת ודעת התורה הבהירה בעניני הכלל והפרט, כאשר איתן מושבו בלונדון אך מצודתו פרוסה עד לירושלים ולשם שואף רוחו לבו ונפשו כל העת

רה"י במקום לפני תלמידיו, משכן גמלה ההחלטה בלבו לעזוב את המקום.

ראש הישיבה שליט"א לפני התיבה בהיכל ישיבתו הרמה

באותו ענין אנו שומעים מפי צאצאי ראש הישיבה שליט"א סיפור מעניין; היה זה לאחר שהגאון הגדול שליט"א עזב את הישיבה ונסע פעם אל רביה"ק מסאטמאר זי"ע והרבי שאל אותו למה עזב את הישיבה, ענה רה"י שליט"א ואמר ש"הרוח לא מצא חן בעיניו", שאל אותו הרבי זי"ע "איזה רוח?" ענה שוב כמתחמק "איזה רוח...", אמר לו הרבי זי"ע בשנינותו "יכול אתה לומר במפורש - רוח רעה"...

ואכן ראש הישיבה שליט"א עבר אז אל עיר הבירה לונדון, שם התעוררה דרישה של ציבור גדול של יראים ושלמים הצועדים בדרך הברורה והסלולה בדעת ההשקפה של רבותינו מצוקי ארץ זצ"ל וביניהם שרידי תלמידי ישיבת רבו הגדול מנייטרא זי"ע להקים ישיבה אשר תצעד עלי דרך מסורה.

אורת הימים הנוראים בהיכל ישיבת הרמה

מעמד הכנסת ס"ת בהיכל הישיבה הרמה

מאמרים שפירסם ראש הישיבה שליט"א תחת שמו המלא בגליונו "העדה", כאשר בכל מאורעות התקופה העלה על גבי גליון חרט, דברים המאירים בכתובים בדרך ההשקפה הבהירה של העדה החרדית ומייסדיה זצוק"ל.

מאמרי השקפה רבים חוצבים וברורים ראו אור גם בספר "הדור והתקופה" בו נלקטו מאמרים ורשימות על קורות ימי עולם ועל דרכי והנהגות גדולי עולם בראי התקופה האחרונה בעקבתא דמשיחא, אשר כל זה בנוסף לקרוב עשרת הכרכים המלאים מזן אל זן של ספרי "בית אב" על הרבה ממקצועות התורה.

ברכותינו קדם ראש הישיבה שליט"א שיזכה לראות בהמשך מפעלותיו הטהורים במעוזי התורה והעמדת הדת על תילה, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא רוב נחת מכל התלמידים והצאצאים לאורך ימים ושנים.